

ایمان عامل بزرگ پیشرفت

کنقیم : ایمان و اعتقاد به مقدسات مذهبی اثرات معجزه آسمانی دارد «ایمان» نیروی مارا فوق العاده بزرگ می‌کند و بالا میرید و حتی درد مارادرمان می‌خشد و بیماری را از بدن ما خالل می‌سازد .
ایمان نیرویی است که در جاهاییکه همه وسائل مادی بی‌اثر می‌ماند ، مؤثر واقع می‌شود ، درمان می‌کند ، بررسی انگیزد ، الهام می‌بخشد ، مواردی هست که صرف تصور امری موجب تحقق آن امزی گردد ، (۱)
روی همین اثرات معجزه آسمان است که قرآن مجید در حدود ۸۵۰ بار ، این کلمه را با مشتقات گوناگونش تکرار کرده (۲) و آنرا از عوامل پیشرفت اسلام و برتری مسلمانان شمرده است .

در یکجا تنهاداری بی‌اردادگی و آندوهگینی را که عامل مهم شکستها و عقب ماندگی‌ها است ، داشتن ایمان و باور صحیح نسبت به مبادی مذهب میداند؛ «ولَا تهْنُوا وَ لَا تَحْزِنُوا وَ انْتُمُ الْأَعْلَوْنُ أَنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ» (۳)
یعنی : سست نشود و آندوهگین مباشید زیرا شما برترین مردمید اگر دارای ایمان باشید . و درجای دیگر عامل پیروزی پیامبر اسلام (ص) و تحقق آرمان مقدسش را که همان پیشرفت اسلام است ، صریحاً مدد خداوندی و فداکاری افراد با ایمان می‌شمارد «هُوَ الَّذِي أَيْدَكُ بِنَصْرٍ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ
یعنی : او (خدا) کسی است که ترا بیاری خود و مومنان ، تایید کرد (۴)

۱- مبانی فلسفه ص ۴۹۷

۲- آمار فوق بامراجمه بكتاب «المجم المفرس» ذيل مادة ایمان بدست آمده است . ۳- سوده آل عمران آیه ۱۳۸
۴- سوده انفال آیه ۶۲

ودرمورد دیگر، در مقام مقایسه قدرت رزمی افراد با ایمان و بی ایمان، برمی آید و اظهار میدارد که قدرت مؤمنان به نسبت ده بریک بر کفار، ترجیح دارد: «ان یکن منکم عشرون صابر و نیغلبوا مأتین و ان یکن منکم مأة نیغلبوا الفامن الذین کفروا با نہم قوم لایقهمون یعنی: اگر از شما بیست تن شکیبا باشند بردویست تن (از کفار) چیره می شوند و اگر از شما صد تن باشند، بر هزار تن از کسایی که کفر شده اند، غلبه می کنند، برای آنکه آنها (کفار) گروهی هستند که نمی فهمند (سوره مائدال آیه ۶۵). البته با ایستی توجه داشت که منظور از این برتری قدرت رزمی، برتری تجهیزات نظامی و داشتن سلاحهای مدرن نیست زیرا شهادت تاریخ مسلمانانهادر بسیاری ای جنگهای صدر اسلام از لحاظ عدد و تجهیزات نظامی از کفار پایین تر بوده و دشن از این دو جهت بر آنها برتری داشتنداما با این حال مسلمانها بر آنها پیروزی شدند. مثلاً در جنک «پدر» با آنکه عدد مسلمانها از سیصد و سیزده نفر تجاوز نمیکرد و از لحاظ سازویهای نظامی دریک وضع بسیار بدی قرار داشتند تنها در حدود هفتاد شر و چند رأس اسب بود که ائمه آنها را حمل میکرد، و احیاناً در میدان جنک، بدرآنها میخورد و مقداری تیروکمان و مشیروپیزه و ... ولی تعداد مشرکان سه بر ابر آنها بوده و از لحاظ سازویهای نظامی دارای مدرن ترین سلاحهای روز بودند، مع الوضف ارتضی اسلام بر آنها پیروز گردید.

راز این امر را همانطور که قرآن تصریح دارد، با ایستی در قدرت «ایمان»، واعتقاد به مبادی مذهب جستجو کرد. این قدرت بود که شجاعت، شهامت، فدا کاری، روح امید و پیکار را در آنها بقدرتی نیرومند می ساخت که بیست نفر آنها در برابر دوست نفوذ صد نفر آنها در بر ابر هزار نفر از کفار ایستادگی میکردند و بر آنها پیروز میشدند.

این مؤمنان، همان کفار بیرون بودند، چه عاملی اینهمه قدرت در آنها پدید آورده و آنها را به نسبت ده بریک بر کفار، نیرومندتر ساخته بود؟ مهمترین عامل، همان ایمان درست بود که کفه ترازو را بنفع آنان و به زیان کفار بالا برده معتقد شده بودند: چه بکشند و چه کشته شوند، در هر صورت پیروزی از آن آنهاست اما کفار در هر دو صورت زیانکار و بدبخشند یا به عذاب خدامی (در آخرت) و یا به عذاب، بشرت (کشته شدن در دنیا): «قل هل تر بصون بنا الاحدی الحسنهین» (۱) یعنی: بگو آیا برای ما جز یکی از دو چیز نیکو را انتظار دارید؛

یک اعتراف چالب

«جرجی (یدان)، مسیحی درباره ایشکه ایمان بزرگترین عامل پیشرفت مسلمانها بوده مینویسد: «(مسلمانها) بهتر از هر چیز به مبادی دینی خوبیش ایمان داشتند، آنها از ته دل معتقد بودند که بفرمان خدا برای پیشرفت دین اسلام بجهنمک می روند، اگر کشته

شوند شهید خواهند بود والبته نعمتهاي آخرين از لذات دنيا بهتر و پايدار تر است . همين ايمان محکم و اعتقاد راسخ بود که مسلمانها را برای وارد شدن به آن ميدان پر خطر، دلبر و می باك می ساخت .

ودرجای ديگر، در اين باره اينطورمی نويسد : « اين نيز مسلم است که (مسلمانها) بيشتر برای آخرين و نه برای دنيا کوشش و فدا کاري داشتند و فتنه و گفتار آنان گواه اين ادعى است . مثلا همینکه « درست » سپهسالار ايران به « متينه » سردار عرب از روی طعنه ميگويد که شما جان خود را سراينکار مي گذاريد و به مقصد نمي رسيد ! مغيره با ايمان و اعتقاد كامل پاسخ ميدهد که هر کس از ما کشته شود به بهشت ميرود و كشتن گان شما در آتش هستند و اگر يكند فرازما باقی بماند بر شما چيره خواهد شد .

در جاي ديگر ، موقعی که سردار رومی « عبادة بن صامت » فرمانده سپاه (اسلام) را ازفروزني سپاه دوم می ترساند ، عباده به وی ميگويد : ای مرد بخودت و يادانت غرمه مشور ، مارا ازفروزني سپاهيان خود و کمی افراد ما بيم مده ، بخدا سوگند نهفروزني سپاهيان شما و نه کمی سر بازان ماهيچگدام از پيش رفت اين کار نخواهد کاست اگر هم آنجه می گوئی ، درست باشد وما کشته شويم بخدا سوگند برای ما چيزی بهتر از کشته شدن در راه خدا نیست . اگر همه ما کشته شويم همه در پرتو عنایات پروردگار خويش درجهان ديگر خشنود و شدمان خواهيم زیست .

ما کشته شدن در راه خدارا از جان و دل دوست داريم و اگر پير و زگردیم ، دد اين جهان خوشبخت ميشويم و همه چيز شما از آن ما خواهد بود و اگر کشته شويم در آن جهان سعادتمد مي باشيم . خدai بزرگ در کتاب خود می فرماید : « چه بسا که يك گروه کمی بهادرن خدا بر جمع انبوهی ، پير و ز ميشوند هر مردی ازما بامدادان و شامگاهان ، خدارا مي خواند و از او مي خواهد که شهادت را نصيب او بگردداند و اورا زنده بسر زمين و خاندان و کسانش باز نفرستد .

ما کوچکترین توجهی به باز ماندگان خود در وطن نداريم ، تمام نير و و توجه مارو به آينده است ما کسان و فرزندان خود را بخدا سپهديم با خاطري آسوده از سر زمين خوش بیرون آمد هاي اما آنچه درباره تنگه استي و نداري ما گفته آنهم اشتباه است چه ما خود را از همه مردم مي نياز مي دانيم .

اگر سراسر جهان از آن ماباشد چيزی بيش از آنکه اکنون داريم نميخواهيم ... (۱)

آري همين سرمایه نقيس ايمان بود که از تشن دوازده هزار فرقی مسلمين را به فرماندهی

برده آزاد شدمای موسوم به « طارق بن زیاد » از تکه « جبل الطارق » عبوردا و برادرش صد هزار نفری درودریک آخرين پادشاه سلسله « گوتها » که بالغ برصد هزار نفر بودند، پیروز نمود . (۱)

هین قدر شگفتانگیز ایمان بود که سه هزار نفر از مسلمین را بفرماندهی د زید ابن حارثه بجنگ بارویان در منطقه‌ای موسوم به « هف ته » در مقابل صدیا دویست هزار نفر سیاه « هرقل » کسبیل داشت و با رشادتها و فداکاریها وظیفه سربازی و انسانی خود را انجام دادند و روح تمدی و تجاوز را در دشمنان اسلام خفه کردند (۲)

نقش ایمان از نظر پیشوایان مذهب.

پیشوایان بزرگ اسلام نیز، درباره اثرات معجزه آسای ایمان، عبارات شیرین و پر معنای دارند که ما به چند نمونه زیر آنکه میکنیم :

۱- پیامبر بزرگوار اسلام میفرماید : « ان قوۃ المؤمن فی قلبہ الاترون انہ قد تعبدونه ضعیف البدن ، نحیف الجسم وهو يقویم اللیل و يصوّم النهار (۳) یعنی نیروی مؤمن در دل اوست آیا نمی بینید : با آنکه چه بسا از لحاظ جسم ضعیف و ناتوان است اما شب ذنده داری می کند و روزها را روزه میگیرد .

۲- نیز اذ آنحضرت نقل شده است : المؤمن اشد فی دینه من الجبال الراسیة وذاك ان الجبل قد يفتح منه والمؤمن لا يقدر احد على ان يفتح من دينه شيئاً وذاك لضنه بدینه وشحه عليه (۴) یعنی : مؤمن اذ کوههای پا بر جا محکم تر است زیرا کوه چه بسا تراشیده و سائیده میشود ولی کسی نمیتواند از ایمان شخص مؤمن ذره‌ای بکاهد ، بخاطر آنکه حقیقت دین را درک کرده و در حفظ آن ، اصرار دارد .

۳- امام ششم میفرماید : « ان المؤمن اشد من زیر الحدید ان زیر الحديد اذا دخل النار تغير و ان المؤمن لو قتل ثم نشر ثم قتلت لم يتغير قلبه (۵) یعنی : مؤمن از قطعه آهن سخت‌تر است زیرا آهن هنگامیکه وارد آتش گردد نرم میشود ولی مؤمن اگر کشته شود ، در اراده و تعمیم تغیری حاصل نخواهد شد .

۴- نیز اذ آنحضرت نقل شده است . « ان المؤمن يخشى له كل شيء عنده قال : اذا كان مخلص الله قلبه اخاف منه كل شيء حتى هوا الارض و سباهها و طير السماء (۶) یعنی : همه چیز در برابر شخص مؤمن تسلیم میشود ، آنگاه فرمود : مؤمن هنگامیکه داش را برای خدا خالص نمود ، خداوند نیز کاری میکند که همه چیز‌حتی حشرات ذمین ، درندگان و پرندگان هوا از او میترسد .

(۱) تاریخ ابن خلکان ص ۲۶۰

۲- حیات محمد ج ۱ ص ۵۵۲

(۲) سفينة البحار ج ۱ ص ۳۷۴-۳۵۵